

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/13/2014
Identifikačné číslo spisu:	1110240413
Dátum vydania rozhodnutia:	03.02.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Gerdová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1110240413.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a sudcov JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu: W. T., bytom P., právne zastúpený: JUDr. Ľubica Baková, advokátka, so sídlom Cintorínska 21, 811 08 Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Námestie slobody č. 6, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 12227/2010/SCL VD-z.36673 zo dňa 08. septembra 2010, v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Dopravného úradu Bratislava (právneho nástupcu Štátnej plavebnej správy) č. D2010/02946 zo dňa 08. júla 2010, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 23/2011-90 zo dňa 25. októbra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 23/2011-90 zo dňa 25. októbra 2013 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 12227/2010/SCL VD-z.36673 zo dňa 08. septembra 2010 a prvostupňového orgánu č. D2010/02946 zo dňa 08. júla 2010.

Uvedeným rozhodnutím č. 12227/2010/SCL VD-z.36673 zo dňa 08. septembra 2010 žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Štátnej plavebnej správy, teraz Dopravného úradu so sídlom Letisko M. R. Štefánika, 823 05 Bratislava, IČO: 42 355 826 (zriadený zákonom č. 402/2013 Z.z. o úrade pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb a dopravnom úrade a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinným od 01.01.2014), ktorým bola žalobcovi podľa ustanovenia § 40a ods. 3 písm. a/, g/ a j/ zákona č. 338/2000 Z.z. o vnútrozemskej plavbe a o zmene a

doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 338/2000 Z.z.) uložená pokuta vo výške 500 eur za to, že dňa 01. októbra 2009 o 10,30 hod. bolo zistené prevádzkovanie jeho malého plavidla (pontón) - plávajúceho zariadenia umiestneného na vodnej ceste Váh r.km 4,02 na pravom brehu, GPS koordináty: 47°; 46'56.290"S, 18°;07', 56.243" V, bez lodného osvedčenia alebo osobitného povolenia na prevádzku plavidla, bez povolenia na státie, bez dostatočného vyviazania, bez poznávacích znakov a bez toho, aby bolo evidované v Registri plavidiel Slovenskej republiky, čím žalobca porušil ustanovenie § 28 ods. 1, ods. 4 písm. a/ a písm. c/, § 23 ods. 2 a § 24 ods. 3 zákona č. 338/2000 Z.z.

Krajský súd zákonnosť napadnutého rozhodnutia posudzoval v intenciách ustanovení § 39, § 2, § 24 ods. 2 a 3 a § 22 ods. 2, § 28 ods. 1 a 8 zákona č. 338/2000 Z.z., ktoré citoval a rozsudok odôvodnil tým, že na základe dokazovania vykonaného správnym orgánom mal za preukázané, že plavidlo žalobcu nebolo vyviazané v súlade s čl. 114 ods. 3 výnosu Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií č. 1740/N-2001, pretože nebolo vyviazané tak, aby nemohlo zmeniť svoju polohu a tým vytvárať nebezpečenstvo pre iné plavidlá alebo prekážať im. Plavidlo bolo vyviazané jedným predným a jedným zadným lanom, prechodovou lávkou a jednou sperou. Spera a prechodová lávka neboli ukotvené ku brehu, čo bolo vyhodnotené ako dôvod, ktorý by mohol v prípade prudkého zvýšenie vodnej hladiny spôsobiť zmenu polohy plavidla a vytvoriť nebezpečenstvo alebo prekážku pre iné plavidlá, čo mohlo ohroziť bezpečnosť prevádzky plavidla, prípadne bezpečnosť a plynulosť prevádzky iných plavidiel na vodnej ceste Váh. Ďalej bolo zistené, že uvedené plavidlo bolo prevádzkované v skúmanom čase na danom mieste bez lodného osvedčenia alebo osobitného povolenia na prevádzku plavidla a z administratívneho spisu nevyplývalo, že Štátna plavebná správa vydala povolenie na státie podľa § 23 ods. 2 zákona č. 338/2000 Z.z. Státie plávajúceho zariadenia na vodnej ceste alebo v prístave je možné iba s platným lodným osvedčením a na základe rozhodnutia o povolení stáť plávajúceho zariadenia na vodnej časte alebo v prístave. Žalobcovi bolo ďalej vytýkané, že plavidlo nebolo evidované v Registri plavidiel Slovenskej republiky a nemalo ani evidenčné označenie napriek tomu, že podlieha evidenčnej povinnosti. Za označenie plavidla evidenčným označením zodpovedá prevádzkovateľ plavidla.

Krajský súd mal za preukázané začatie správneho konania a predvolanie žalobcu na ústne pojednávanie ako vlastníka a prevádzkovateľa predmetného plavidla vo veci uloženia pokuty podľa § 40a ods. 3 písm. a/, g/ a j/ zákona č. 338/2000 Z.z., ku ktorému sa žalobca písomne vyjadril, podával sťažnosti a vytýkal žalovanému prejudikovanie priestupku, nesprávnu klasifikáciu plavidla a plávajúceho zariadenia. Námitky žalobcu boli podľa krajského súdu v konaní vyvrátené vykonaným dokazovaním a to jednak ohliadkou v rámci výkonu štátneho odborného dozoru, na ktorú činnosť je Štátna plavebná správa oprávnená podľa zákona č. 338/2000 Z.z., ďalej v konaní boli uskutočnené ústne pojednávania, s ktorými bol žalobca oboznámený, riadne poučený o svojich právach a zo všetkých vykonaných dôkazov bola vyhodnotená činnosť žalobcu ako porušenie všeobecných záväzných právnych predpisov na úseku vnútrozemskej plavby, ktoré bolo zdokumentované a vyhodnotené ako naplnenie skutkovej podstaty správnych deliktov.

Pokiaľ ide o výšku pokuty, správne orgány sa touto otázkou riadne vypořádali a vysvetlili dôvod uloženia pokuty aj výšky. Pochybenie v postupe správneho orgánu nebolo zistené, dôkazy zodpovedajú skutočnému stavu, žalobca žiadne dôkazy v priebehu konania opačného charakteru neprodukoval a súd nemá pochybnosti, že boli zadovážené riadnym procesným postupom. Na základe uvedeného dospel k záveru, že žalovaný dostatočne zistil skutkový stav, vyvodil z neho správny právny záver ktorý náležite odôvodnil, vrátane voľnej úvahy, ktorá nevybočila z medzí prípustného správneho uváženia.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na nové konanie. V dôvodoch odvolania uviedol, že napáda rozsudok krajského súdu z dôvodu nesprávneho posúdenia niektorých jeho predmetov, čo potom ovplyvnilo rozhodovanie súdu o veci ako celku a z dôvodu, že sa v konaní nezachovala zásada rovnosti účastníkov. Namietal, že súd jednostranne prijal postoj žalovaného k veci, že žalobca stál svojím plavidlom na vode bez povolenia a v rozsudku sa osobitne zaoberá aj tým, ako bolo plavidlo na vode vyviazané k brehu, keďže nemalo povolenie k státiu na vode, nebolo registrované v Registri plavidiel SR

a že na plavidle boli vykonávané akési práce. Ak tam plavidlo nemalo stáť, potom nemohli byť brané do úvahy iné „priestupky“ s tým spojené. Súd však kopíroval názor žalovaného a vychádzal z toho, že v súbehu s toľkým porušením je to preraditeľné z priestupku na správny delikt.

Žalovaný nesprávne uviedol, že žalobca bol povinný mať povolenie na činnosť na palube jeho plavidla na vode s odvolaním sa na § 4 ods. 4 zákona č. 338/2000 Z.z., lenže toto ustanovenie má na mysli činnosť na vode, napr. plávajúcimi strojmi, teda činnosťou priamo dotykom s vodou alebo korytom rieky a nie činnosťou vyviazaného plavidla na jeho palube. Ak krajský súd prevzal tvrdenie žalovaného, vec posúdil nezákonne, čo je dôvodom na zrušenie rozsudku. Oprávnené sa preto domnieva, že výklad uvedeného ustanovenia súdom za jeden zo správnych deliktov, za ktorý bol sankčne postihnutý, je nesprávny.

Výtýkal súdu, že uprednostňuje žalovaného ako účastníka konania a porušuje tak zásadu rovnosti účastníkov konania, na ktorú má dbať. Nesúhlasil s odôvodnením časti rozsudku na 8 strane, kde súd konštatuje, že cit.„...Správne postupovala ŠPS pobočka Komárno, keď vec zadokumentovala a predložila na ďalšie konanie právnomu odboru Štátnej plavebnej správy, ktorý vec kvalifikoval ako priestupok podľa § 40 písm. k/ zákona č. 338/2000 Z.z. Navyše vyhodnotil činnosť žalobcu ako porušenie všeobecných záväzných právnych predpisov na úseku vnútrozemskej plavby, ktoré zadokumentoval a bolo to vyhodnotenie ako naplnenie skutkovej podstaty správnych deliktov...“. Vec bola zadokumentovaná a kvalifikovaná ako priestupok podľa § 40 písm. k/ citovaného zákona a v tom skutkovom stave ako bola zadokumentovaná prekvalifikovaná na správny delikt.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Vo vyjadrení uviedol, že žalobca neuvádza žiadne iné skutočnosti než tie, ktoré namietal v žalobe a ku ktorým sa žalovaný písomne vyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p., § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p., § 250ja ods. 3 druhá veta O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia vyvesené na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk , www.supcourt.sk , najmenej päť dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Vzhľadom k tomu, že zákonom č. 402/2013 Z.z. o Úrade pre reguláciu elektronických komunikácií a poštových služieb a Dopravnom úrade a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa dňom 01.01.2014 zrušila Štátna plavebná správa a zriadil sa Dopravný úrad, ktorý sa k 01. januáru 2014 stal právnym nástupcom Štátnej plavebnej správy a k tomuto dátumu na neho prešli všetky práva a povinnosti, právomoci a pôsobnosť Štátnej plavebnej správy podľa zákona č. 338/2000 Z.z. o vnútrozemskej plavbe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, odvolací súd podľa § 107 ods. 4 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. pokračoval v konaní s právnym nástupcom pôvodne označeného prvostupňového orgánu, ktorým je Dopravný úrad.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb, alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 3 O.s.p.).

Predmetom súdneho preskúmavacieho konania je rozhodnutie o uložení sankcie - pokuty vo výške 500 eur žalobcovi za porušenie všeobecne záväzných predpisov na úseku vnútrozemskej plavby.

Úlohou krajského súdu bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. (upravujúcej „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov,“) preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ktorým ako druhostupňový správny orgán potvrdil rozhodnutie Dopravného úradu Bratislava (Štátnej plavebnej správy) o uložení pokuty žalobcovi vo

výške 500 eur za porušenie ustanovenia § 28 ods. 1, ods. 4 písm. a/, písm. c/, § 23 ods. 2 a § 24 ods. 3 zákona č. 338/2000 Z.z. vzhľadom na skutočnosť, že ním prevádzkované malé plavidlo (pontón) - plávajúce zariadenie umiestnené na vodnej ceste Váh, nemalo lodné osvedčenie alebo osobitné povolenie na prevádzku plavidla, nemalo povolenie na státie, nebolo dostatočne vyviazané a bolo bez poznávacích znakov a bez registrácie, čím naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 40a ods. 3 písm. a/, g/ a písm. j/ zákona o vnútrozemskej plavbe.

Z predloženého súdneho a administratívneho spisu najvyšší súd zistil skutkový stav tak, ako ho podrobne popísal krajský súd, odôvodnenie rozsudku je dostatočné a presvedčivé (§ 157 ods. 2 O.s.p.), preto pre účastníkov konania známe fakty a skutočnosti nebude nadbytočne opakovať a len na doplnenie dodáva.

Predmetom súdnej preskúmvacej činnosti je rozhodnutie žalovaného, ktorým s konečnou platnosťou rozhodol o uložení sankcie - pokuty žalobcovi vo výške 500 eur.

Zákon č. 338/2000 Z.z. o vnútrozemskej plavbe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v ust. § 1 ods. 1 ustanovuje podmienky vykonávania vnútrozemskej plavby, práva a povinnosti právnických osôb a fyzických osôb zúčastnených na vnútrozemskej plavbe, podmienky podnikania vo vodnej doprave, podmienky regulácie trhu vo vodnej doprave, pôsobnosť orgánov štátnej správy a štátneho odborného dozoru na úseku vnútrozemskej plavby, klasifikáciu a spôsobilosť plavidiel, práva a povinnosti členov posádky plavidla, odborné vyšetrowanie plavebnej nehody a sankcie za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom.

Základné pojmy typov a charakterov plavidiel, prevádzky plavidiel, kto je vlastníkom a prevádzkovateľom plavidiel a pod. sú vymedzené v § 2 tohto zákona a v § 39 rozsah právomoci Štátnej plavebnej správy (teraz Dopravného úradu).

Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 338/2000 Z.z. (v znení účinnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia), činnosť na vodnej ceste alebo v jej ochrannom pásme, ktorá by mohla ovplyvniť plynulosť plavby, spôsobiť dočasné alebo trvalé obmedzenie plavebnej prevádzky alebo prerušenie plavebnej dráhy, možno vykonávať len po predchádzajúcom súhlase Štátnej plavebnej správy (§ 39). Po udelení tohto súhlasu Štátna plavebná správa uloží opatrenie na zaistenie bezpečnosti a plynulosti plavebnej prevádzky (ďalej len "plavebné opatrenie").

Podľa § 22 ods. 1 zákona na vodných cestách možno prevádzkovať len plavidlá, ktoré a) svojimi vlastnosťami vyhovujú pravidlám bezpečnosti prevádzky plavidla, požiadavkám na bezpečnosť členov posádky plavidla a prepravovaných osôb, pravidlám prepravy nebezpečných tovarov a podmienkam na vodnej ceste (ďalej len "prevádzková spôsobilosť"), b) sú postavené v súlade s pravidlami na stavbu lodí a v prípade, že podliehajú klasifikácii, sú klasifikované podľa § 32 (ďalej len "technická spôsobilosť").

Státie plávajúceho zariadenia na vodnej ceste alebo v prístave je možné iba s platným lodným osvedčením a na základe rozhodnutia o povolení stáť plávajúceho zariadenia na vodnej ceste alebo v prístave. O povolení stáť plávajúceho zariadenia na vodnej ceste alebo v prístave rozhoduje Štátna plavebná správa na základe žiadosti prevádzkovateľa plavidla po vydaní lodného osvedčenia. Štátna plavebná správa v rozhodnutí o povolení stáť plávajúceho zariadenia na vodnej ceste alebo v prístave upraví podmienky a miesto stáť plávajúceho zariadenia. Povolenie stáť plávajúceho zariadenia sa vydáva na dobu určitú, najviac na dobu platnosti lodného osvedčenia plávajúceho zariadenia. (§ 23 ods. 2 cit. zákona).

Podľa § 24 ods. 3 zákona č. 338/2000 Z.z. do registra plavidiel sa zapisujú plavidlá, ktorých celková hmotnosť vrátane povolenej užitočnej hmotnosti presahuje 1 000 kg alebo výkon pohonného strojového zariadenia je väčší ako 4 kW alebo plocha plachiet je väčšia ako 12 m².

Plavidlo musí mať počas prevádzky lodné listiny, ktoré sú verejnými listinami (§ 28 ods. 1 zákona).

Podľa § 28 ods. 4 zákona, na malom plavidle musia byť

- a) lodné osvedčenie alebo osobitné povolenie na prevádzku plavidla a
- c) povolenie na státie plávajúceho zariadenia na vodnej ceste alebo v prístave, ak je plávajúcim zariadením.

Lodné osvedčenie je lodná listina, ktorou sa preukazuje spôsobilosť plavidla na plavbu (§ 28 ods. 8 veta prvá zákona).

Na konanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní - správny poriadok) ak tento zákon neustanovuje inak (§ 41 ods. 1, 2 zákona č. 338/2000 Z.z.).

Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady na rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania (§ 32 ods. 1 správneho poriadku).

Siedma časť zákona č. 338/2008 Z.z. zakotvuje v § 40 priestupky a v § 40a správne delikty.

Podľa § 40 ods. 1 písm. k/ zákona č. 338/2000 Z.z. priestupku na úseku vnútrozemskej plavby sa dopustí ten, kto poruší povinnosti ustanovené týmto zákonom pri vykonávaní činnosti na vodnej ceste.

Podľa § 40a ods. 3 zákona č. 338/2000 Z.z. dopravný úrad uloží pokutu od 330 eur do 6 635 eur

- a) prevádzkovateľovi plavidla, ak porušil povinnosti ustanovené v tomto zákone (§ 22 a 23, § 24 ods. 8, § 26 a 27, § 28 ods. 2, 3 a 6 a § 39c ods. 4),
- g) prevádzkovateľovi plávajúceho zariadenia, ktoré stojí na vodnej ceste alebo v prístave bez rozhodnutia Dopravného úradu o povolení stáť,
- j) prevádzkovateľovi plavidla, ak porušil povinnosti týkajúce sa zápisu a zmeny údajov v registri plavidiel.

Pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na závažnosť konania, na jeho následky, na dobu jeho trvania a na rozsah spôsobenej škody (§ 40a ods. 5 zákona č. 338/2000 Z.z.).

Zodpovednosť za správny delikt je konštruovaná ako objektívna, teda neposudzuje sa, či k porušeniu povinnosti došlo na základe zavineného alebo nedbanlivostného konania. Okolnosti vysvetľujúce nesplnenie povinnosti nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za toto porušenie. Mohli by byť brané do úvahy správnym orgánom len v prípade určovania výšky, prípadne druhu sankcie. Právne predpisy, ktoré zakotvujú skutkové podstaty správnych deliktov neupravujú postup správnych orgánov pri postihu za súbeh viacerých deliktov. Pri naplnení skutkovej podstaty správneho deliktu za porušenie predpisov na úseku vnútrozemskej plavby je správny orgán povinný uložiť sankciu.

Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie) preskúmava súd iba, či takéto rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 O.s.p.). Pochybenie v postupe správneho orgánu nebolo zistené, dôkazy zodpovedajú skutočnému stavu a boli zadovážené riadnym procesným postupom. Súd z tých istých skutočností nemôže vyvodzovať iné závery, pretože by tým zasiahol do voľnej úvahy (správneho uváženia) príslušného správneho orgánu.

Vychádzajúc zo skutkových zistení dospel senát najvyššieho súdu k záveru, že správne orgány si pre vydanie rozhodnutia zadovážili dostatok skutkových podkladov, námietkami žalobcu sa dostatočne zaoberali a v odôvodnení rozhodnutí uviedli dôvody, pre ktoré tak rozhodli. Pri kontrole vykonanej v rámci štátneho odborného dozoru v zmysle ustanovenia § 39d a § 39e zákona č. 338/2000 Z.z. bolo

zistené vykonávanie činnosti na vodnej ceste bez predchádzajúceho súhlasu Štátnej plavebnej správy a klasifikované ako priestupok podľa § 40 písm. k/ zákona č. 338/2000 Z.z.. Zároveň bolo zistené a zdokumentované porušenie ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov na úseku vnútrozemskej plavby, čím žalobca naplnil skutkové podstaty správnych deliktov podľa § 40a ods. 3 písm. a/, g/ a j/ zákona. Keďže súbeh priestupku s iným správnym deliktom sa vylučuje, uplatniac princíp konzumpcie začal správny orgán správne konanie podľa § 40a ods. 3 písm. a/, g/ j/, zákona a žalobcovi uložil pokutu vo výške 500 eur.

Výšku uloženej pokuty žalobca v odvolaní nenamietal, preto sa ňou odvolací súd nezaoberal.

Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi krajského súdu v odôvodnení rozsudku, ktoré považuje za úplné a vecne správne a nepovažuje za potrebné na nich nič meniť ani dopĺňať (§ 219 ods. 2 O.s.p.). Na uvedenom závere nič nemení ani obsah podaného odvolania, pretože neobsahuje také nové tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli niečo zmeniť na skutkových zisteniach a záveroch rozhodnutia krajského súdu.

Z uvedených dôvodov najvyšší súd ako súd odvolací rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3, veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. ako vecne správny potvrdil. Odvolacie námietky žalobcu neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal a žalovanému správnomu orgánu právo na náhradu trov konania zo zákona neprináleží.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v senáte pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.